

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 10. siječnja 2010.

(Video)

Bog je rođen zato da bismo se mi mogli ponovno roditi

Draga braćo i sestre!

Jutros tijekom mise slavljene u Sikstinskoj kapeli podijelio sam sakrament krštenja nekoliko novorođenčadi. Taj je običaj vezan uz blagdan Krštenja Gospodinova, kojim se zaključuje liturgijsko vrijeme Božića. Krštenje vrlo dobro upućuje na opće značenje božićnih blagdana, u kojima tema postajanja djece Božje zahvaljujući dolasku jedinorođenoga Sina u našem čovječstvu predstavlja dominantnu sastavnicu. On je postao čovjekom da bismo mi mogli postati djeca Božja. Bog je rođen zato da bismo se mi mogli ponovno roditi. Ta se shvaćanja neprestano vraćaju u božićnim liturgijskim tekstovima i predstavljaju poticajan motiv razmišljanja i nade. Tu mislimo na ono što sveti Pavao piše Galaćanima: "A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo" (Gal 4,4-5), odnosno, još, sveti Ivan u Proslavu svoga Evanđelja: "A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime" (Iv 1,12). To čudesno otajstvo koje je naše "drugo rođenje" – ponovno rođenje ljudskog bića "odozgor", od Boga (usp. Iv 3,1-8) – ostvaruje se i sažima u sakramentskom znaku krštenja.

S tim sakramentom čovjek postaje stvarno sin, sin Božji. Od tada, svrha se njegova života sastoji u tome da dostiže na slobodan i svjestan način ono što je od početka čovjekovo određenje. "Postani to što jesi" – predstavlja osnovno odgojno polazište osobe otkupljene milošću. To polazište ima mnoge sličnosti s ljudskim rastom, gdje odnos roditelja s djecom prolazi, putem odvajanja i krize, od potpune ovisnosti do svijesti o sinovstvu, do zahvalnosti za dar primljenog života i do zrelosti i sposobnosti darovati život. Rođen iz krštenja na novi život, i kršćanin

započinje svoj put rasta u vjeri koji će ga dovesti do toga da svjesno zaziva Boga kao "Boga - Oca", da mu se obraća sa zahvalnošću i živi radost sinovstva.

Od krštenja proizlazi također jedan model društva: model bratstva. Bratstvo se ne može uspostaviti pomoću neke ideologije, još ga manje može narediti neka uspostavljena vlast. Da bi ljudi se prepoznali međusobno braćom nužno je da posjeduju poniznu ali duboku svijest o tome da su djeca istoga nebeskog Oca. Kao kršćane, zahvaljujući Duhu Svetom primljenom na krštenju, zapao nas je dar i obaveza da živimo kao djeca Božja i kao braća, da bismo bili "kvasac" novoga, solidarnog čovječanstva, u kojem vladaju mir i nada. Neka nam u tome pomogne svijest da, osim Oca nebeskog, imamo i majku, Crkvu, čiji je neprolazni uzor Djevica Marija. Njoj povjerimo novokrštenu djecu i njihove obitelji i molimo za sve tu radost da se svakoga dana ponovno rađaju "odozgor", od Božje ljubavi, koja nas čini njegovom djecom i braćom međusobno.

Nakon Angelusa:

Dva su događaja, na poseban način, privukla moju pažnju ovih dana: slučaj položaja imigranata, koji traže bolji život u zemljama koje ih, iz različitih razloga, trebaju, i sukobe, u raznim dijelovima svijeta, u kojima su kršćani izloženi, katkad silovitim, napadima.

Treba poći od srži problema! Potrebno je ponovno krenuti od značenja osobe! Imigrant je ljudsko biće, različito po provenijenciji, kulturi i tradicijama, ali je osoba koju treba poštivati, s njezinim pravima i dužnostima, napose, na polju rada, gdje se lako javljaju napasti izrabljivanja, ali također na području konkretnih životnih prilika. Nasilje ne smije nikada biti ni za koga put za rješavanje teškoća. Posrijedi je u prvom redu problem ljudskih odnosa! Pozivam da se pogleda lice drugoga i otkrije da on ima dušu, povijest i život: on je osoba i Bog ga ljubi kako ga ljubi.

Slična razmišljanja vrijede i za čovjeka kao pripadnika određene vjeroispovijesti. Nasilje prema kršćanima u nekim zemljama pobudilo je kod mnogih zgražanje, također zato jer je izbilo u najsvetijim danima kršćanske tradicije. Potrebno je da i političke i vjerske institucije ispune – to ponavljam – svoje zadaće. Ne može biti nasilja u Božje ime, niti se smije misliti da se Boga časti vrijeđanjem dostojanstva i slobode svojih bližnjih.